

778.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 17 października 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Przemysłu i Handlu o przepisach co do odległości budowli od dróg publicznych i co do ścieków przydrożnych.

Na zasadzie art. 26 oraz art. 15 i 17 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 89 poz. 656) zarządza się co następuje:

I. Odległość budowli, ogrodzeń i t. p. od dróg publicznych.

§ 1. Najmniejsza odległość poszczególnych wymienionych w niniejszym paragrafie zakładów i urządzeń od zewnętrznego brzegu rowu lub stopy nasypu drogowego dróg państwowych, wojewódzkich i powiatowych winna wynosić:

kuźni	6 metr.
pieców cegielnianych i wapiennych	10 "
wiatraków	20 "
szybów górniczych	10 "

szybów naftowych (otworów świdrowych):

kopalni I klasy bezpieczeństwa	30 metr.
" II "	40 "
strzelnic	20 "

zbiorników na materiały łatwopalne:

— większych, o pojemności ponad 200 m ³	40 metr.
— mniejszych	20 "
kopalni gliny, piasku, żwiru, torfu, kamieni- niolomów, odkrywek i t. p.	5 "

Przy zbiornikach, kopalniach i odkrywkach boczna ściana od strony drogi ma posiadać odpowiednią pochyłość lub stosowne wzmocnienie.

Niezależnie od tego mogą być postawione dodatkowe żądania ze względu na geologiczne właściwości terenu i ze względu na sposób wykonania.

Zachowanie wskazanych odległości dla wymienionych zakładów, urządzeń i fabryk położonych w obrębie już zabudowanych dzielnic miast, jako też w miastach posiadających zatwierdzone plany nie jest wymagane.

§ 2. Odległości w jakich mają być stawiane budynki, studnie i ogrodzenia przewidziane w ustępie pierwszym i drugim art. 15 ustawy wymienionej na wstępie oraz umieszczane zakłady i urządzenia wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia, należy obliczać:

- dla dróg z rowami bocznymi, względnie z płaskimi ściekami, oraz dla dróg położonych w wykopach—od górnej krawędzi zewnętrznego zbocza rowu, ścieku lub wykopu;
- dla dróg w nasypach bez rowów bocznych—od stopy nasypu drogowego;
- dla dróg położonych w poziomie gruntów przyległych bez rowów bocznych—od linii odległej o 2 metry od brzegu drogi.

§ 3. W razie przebudowy budynków i ogrodzeń oraz zakładów i fabryk, o których mowa w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, należy stosować przepisy tychże paragrafów, określające ich odległość od dróg publicznych.

§ 4. Przepisy §§ 1 i 2 nie mają zastosowania przy wznoszeniu budowli w dzielnicach miast już zabudowanych jako też w miastach posiadających zatwierdzone plany zabudowy. Natomiast dla budowli w polach i miejscach otwartych władze policyjno-budowlane winny odnośnie do określenia odległości tych budowli od dróg publicznych przed wydaniem pozwolenia na wznoszenie budowli zasięgać uprzednio opinii właściwego zarządu drogowego.

II. Sztuczne ścieki do rowów przydrożnych.

§ 5. Odprowadzenie do rowów przydrożnych lub przepustów drogowych wód ze sztucznych ścieków może się odbyć nie inaczej, jak na podstawie pozwolenia właściwej władzy wykonywującej utrzymanie drogi (art. 10—12 ustawy z dn. 10.XII.20 r.—Dz. U. R. P. № 6 z 1921 r. poz. 32), o ile dalszy odpływ wód jest zapewniony i o ile nie zachodzą okoliczności, z powodu których winny być niezależnie zastosowane przepisy art. 25 i inne ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 102, poz. 936).

§ 6. Wszelkie urządzenia niezbędne dla zapewnienia odpływu wód ze sztucznych ścieków w pasie drogowym (jak np. pogłębienie i umocowanie rowów przydrożnych i odpływowych, założenie nowych przepustów, obniżenie dna i pogłębienie fundamentów przepustów istniejących i t. p.) jak również wszelkie urządzenia dla zapewnienia bocznych wjazdów (mostki i przepusty na pogłębionych rowach) i zabezpieczenia ruchu (barjery, słupki i t. p.) winny być wykonane przez właściwy zarząd drogowy lub pod jego nadzorem, na koszt stron zainteresowanych, które winny być uprzednio powiadomione o konieczności tych urządzeń. Strony zainteresowane mogą odmówić swej zgody za poniesienie kosztów wykonania urządzeń, w takim jednak wypadku może być cofnięte pozwolenie omówione w § 5 niniejszego rozporządzenia.

Utrzymanie w porządku wzmiankowanych urządzeń będzie dokonywane tymże trybem.

§ 7. W wydawanych przez władzę wykonywującą utrzymanie drogi (§ 5) pozwoleniach na wprowadzenie na pas drogowy sztucznych ścieków winno być wyraźnie zastrzeżone, że strony zainteresowane ponosić będą koszty naprawy ewentualnych uszkodzeń drogi z jej przynależnościami wynikłych wskutek istnienia urządzeń wspomnianych w poprzednim paragrafie, jak również różnicy zwiększonych kosztów utrzymania drogi z tegoż tytułu oraz zobowiązań się, w razie przedsięwziętej przez zarząd drogowy przebudowy drogi, do odpowiedniego dostosowania powyższych urządzeń na swój koszt, ewentualnie do poniesienia kosztów tych wszystkich robót przy przebudowie, które były wyłącznie wywołane potrzebami odprowadzenia danych ścieków w pasie drogowym.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Rybczyński*

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Raczkiewicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *C. Klarner*

779.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 19 października 1925 r.

w sprawie przeniesienia kancelarii notarialnej z Duniłowicz do Postaw w okręgu sądu okręgowego w Wilnie.

Na mocy art. 4 ustawy notarialnej zarządza się co następuje:

§ 1. Przenosi się kancelarię notarialną z Duniłowicz do Postaw.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1926 r.

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

780.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 21 października 1925 r.

w sprawie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie brzeskim w okręgu sądu okręgowego w Pińsku.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o dyzlokacji sądów (Dz. P. P. № 14 poz. 170) i § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 1922 r. w sprawie zmiany niektórych przepisów, normujących organizację sądownictwa i postępowanie sądowe cywilne w województwach: nowogródzkim, poleskim i wołyńskim, oraz w powiatach: białowieskim, grodzieńskim i wołkowyskim województwa białostockiego (Dz. U. R. P. № 10 poz. 70) zarządza się co następuje:

§ 1. Wyłącza się z właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Małorycie gminy Kamienicę Zyrowicką i Radwanicze Kościelne i włącza się je do właściwości terytorjalnej sądu pokoju II okręgu w Brześciu n/B.

§ 2. Wyłącza się z właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Domaczewie gminę Oltusz i włącza się ją do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Małorycie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 grudnia 1925 r.

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

781.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 19 października 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o ulgach taryfowych przy przejazdach powrotnych z uzdrowisk krajowych.

Na mocy art. 4 punkt 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. Do „Taryfy polskich normalnotorowych Kolei Państwowych na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych (Dz. U. R. P. z r. 1923: № 31, poz. 193, № 55, poz. 396 i 398, № 63, poz. 490 i 494, № 73, poz. 576, № 84, poz. 663, № 94, poz. 753, № 109, poz. 867, № 120, poz. 971 i № 132, poz. 1090; z r. 1924: № 24, poz. 254, № 35, poz. 375, № 53, poz. 539 i № 77, poz. 753 oraz z r. 1925: № 2, poz. 27 i № 53, poz. 362) wprowadza się w części II w rozdziale I nowy dział F treści następującej:

„F. Ulgi taryfowe przy przejazdach powrotnych z uzdrowisk krajowych.

1. Osoby, powracające z uzdrowisk krajowych, mogą korzystać przy przejazdach pociągami osobowymi lub mieszanymi z ulg następujących:

- a) w wagonach kl. III płacą pełną taryfę kl. IV;
- b) w wagonach kl. II płacą pełną taryfę kl. III i
- c) w wagonach kl. I płacą pełną taryfę kl. II.

W razie przejazdu pociągiem pośpiesznym, oprócz opłaty ulgowej za przejazd pociągiem osobowym, pobiera się pełną opłatę dodatkową na pociąg pośpieszny według taryfy normalnej tej klasy, w której odbywa się podróż.

2. Ulgi powyższe stosuje się wyłącznie przy przejeździe od najbliższej stacji danego uzdrowiska (p. 4) i tylko w tym wypadku gdy odległość taryfowa od tej stacji do stacji powrotnej wynosi co najmniej 100 klm.

3. Bilety ulgowe wydaje się na podstawie zaświadczeń, wydawanych przez komisje uzdrowiskowe lub zarządy gminne, względnie zarządy uzdrowisk, stwierdzających, że dane osoby przebywały w uzdrowisku w celach leczniczych bez przerwy w ciągu najmniej 15 dni.

Zaświadczenie takie stempluje kasa kolejowa, wpisuje na niem numer wydanego biletu i zwraca właścicielowi, który okazywać je powinien przy kontroli biletów, po ukończeniu zaś podróży oddać łącznie z biletem.

W celu stwierdzenia tożsamości osoby kolej może żądać od okaziciela biletu przedstawienia dowodu osobistego.

4. Wykaz uzdrowisk, z których powracający mają prawo do korzystania z ulg powyższych, obejmuje następujące miejscowości: w województwie krakowskim—Jaszczurówka, Krynica, Poronin, Rabka, Szczawnica, Zakopane i Żegiestów; w województwie lubelskim—Nałęczów; w województwie poznańskim—Inowrocław; w województwie warszawskim—